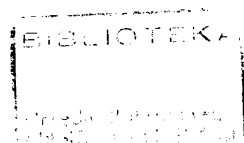

4 stycznia 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

H01m 35/88

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9430.

Kl. 21 b 18.

Claud Harold Everett
(Londyn, Wielka Brytania)
i George Russell Carr
(Londyn, Wielka Brytania).

Płyta do baterij akumulatorów elektrycznych.

Zgłoszono 2 kwietnia 1927 r.

Udzielono 25 września 1928 r.

Pierwszeństwo: 12 kwietnia 1926 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy płyty kratkowej do baterij akumulatorów elektrycznych, która ma postać ramy składającej się z ramion wysuniętych poziomo i dźwigających taśmy blaszane, odznaczające się bardzo tanim wyrobem. Płyty akumulatorowe tego rodzaju są lekkie, mocne, pojemne, rozładowują się szybko i są wydajne, lecz, jak dotychczas, taśmy blaszane, z których były zrobione, trzeba było przylutowywać każdą oddzielnie do rzeczonych ramion, co podrożało ich wyrób, gdyż np. jedną płytę należało lutować w 936 miejscach. Płyta zasobnikowa tegoż samego wymiaru, wykonana w myśl niniejszego wynalazku, lutowana jest natomiast tylko

w 18 miejscach, co jest jej doniosłą zaletą.

Wynalazek opisany jest poniżej odnośnie do rysunku, gdzie fig. 1 przedstawia widok z przodu płyty niniejszej, której część lewa pozbawiona jest swych taśm blaszanych dla jasności rysunku; fig. 2 — widok z boku tejże płyty; fig. 3 — widok perspektywiczny w zwiększonej podziałce części rzeczonyj płyty; fig. 4 — widok z góry szczegółu płyty.

Rama płyty niniejszej ma postać pionowego słupka środkowego 10 zaopatrzonego w wysunięte na boki jednakowe ramiona 11, których końce nie są ze sobą połączone. Ramiona 11 posiadają przekrój

poprzeczny w kształcie skośnika, lecz przekrój ten może być również i inny. Aby słupek 10 był lżejszy (jest on zrobiony z ołowiu), podziurkowany został otworami 18 rozmieszczonymi tak, aby go zbyt nie osłabiły. Słupek 10 wysuwa się nieco poza najniższe ramię 11, tworząc stopę 13, dzięki czemu na dnie naczynia akumulatorowego może nagromadzić się dość duża warstwa osadu, nie dosięgając płyty i nie wywołując krótkiego zwarcia. Stopa 13 izolowana jest od dna naczynia zapomocą płaszcza gumowego 14, co zapobiega również krótkiemu zwarciu.

Na ramionach 11 po obu stronach słupka 10 osadzona jest pewna ilość taśm 15 wykonanych z cienkiej blachy ołowianej, przyczem każda z tych taśm jest sfalowana, przylega do sąsiedniej i posiada skośnikowe otwory 16, zapomocą których osadza się ją na ramionach 11. Przyległe sobie taśmy blaszane 15 połączone są ze sobą w pewnych odstępach zapomocą tworzących z nimi jedną całość mostków 17, rozmieszczonych na tych taśmach naprzemian po obu ich stronach, dzięki czemu wszystkie taśmy 15, osadzone na jednej grupie ramion 11, są ze sobą złączone tak, iż aby je połączyć elektrycznie z ramionami 11, trzeba przylutować do tych ramion jedynie obie skrajne taśmy 15, osadzone na jednej grupie ramion 11. Taśmy 15 posiadają ponadto w pewnych odstępach otwory podłużne 18, tworzące przejścia dla elektrolitu.

Całą siatkę połączonych ze sobą taśm 15, która osadza się na jednej grupie ramion 11, można wykonać tanio drogą jednej operacji z blachy ołowianej odpowiedniego wymiaru zapomocą specjalnej wylączarki w taki sposób, iż w rzeczonych blasze utworzone zostają jednocześnie otwory skośnikowe 16, otwory cyrkulacyjne 18 oraz wycięte zostają mostki 17, łączące przyległe sobie taśmy blaszane 15, które ulegają przytem sfalowaniu. Otrzymuje

się zapomocą tej pierwszej operacji podziurkowaną i sfalowaną blachę, którą przeprowadza się następnie przez odpowiednią maszynę celem takiego jej sfalowania wzdłuż szeregów mostków 17, aby wszystkie taśmy 15 były do siebie równoległe. Na płycie akumulatorowej, składającej się z ramion 11 i taśm 15, osadza się następnie czynne ciało akumulatora.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płyta kratkowa do baterij akumulatorów elektrycznych, znamienna tem, że składa się z rozsuniętych ramion, na których osadzony jest szereg taśm blaszanych w taki sposób, iż przyległe do siebie taśmy połączone są ze sobą zapomocą mostków tworzących z nimi jedną całość, dzięki czemu wszystkie rzeczzone taśmy blaszane, wchodzące w skład jednej płyty, połączone są ze sobą w jedną siatkę.

2. Płyta według zastrz. 1, znamienna tem, że taśmy sąsiednie połączone są ze sobą krawędziami za pośrednictwem łączników tak, iż wszystkie taśmy tworzą siatki, przyczem łączniki te mają postać mostków biegnących od krawędzi do krawędzi taśm i tworzących z nimi jedną całość.

3. Płyta według zastrz. 2, znamienna tem, że tylko niektóre taśmy blaszane są zlutowane z ramionami.

4. Płyta według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że krawędzie podłużne jednej taśmy połączone są w pewnych odstępach z krawędziami podłużnymi drugiej taśmy zapomocą łączników.

5. Płyta według zastrz. 4, znamienna tem, że rzeczone łączniki tworzą jedną całość z taśmami.

6. Płyta według zastrz. 4, znamienna tem, że składa się więcej niż z dwóch taśm i że są one ze sobą połączone łącznikami naprzemian po obu swych stronach.

7. Płyta według zastrz. 6, znamienna tem, że rzeczone łączniki tworzą jedną ca-

łość z taśmami i są rozmieszczone w pewnych odstępach wzdłuż nich.

8. Płyta według zastrz. 1 — 7, znamienna tem, że składa się z rozstawionych taśm blaszanych połączonych ze sobą za pomocą mostków, utworzonych z pewnymi odstępami wzdłuż taśm.

9. Płyta według zastrz. 1 — 8, znamienna tem, że składa się z następujących części: słupka pionowego, ramion wysuniętych poziomo z tego słupka, taśm osadzonych na tych ramionach oraz podsta-

wy słupka wysuwającej się nieco poza najniższe ramię.

10. Płyta według zastrz. 1 — 9, znamienna tem, że składa się ze słupka podziurkowanego na pewnej części swej długości i ramion wysuwających się z boków tego słupka.

Claud Harold Everett.
George Russell Carr.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

